

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.345 van 19 mei 2011
in de zaak A. 198.466/XII-6437**

In zake: Sylvester DECLERCQ
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Nicolas Vanlerberghe en Bert Verhaeghe
kantoor houdend te 8870 Izegem
Kasteelstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW SCHOLENGROEP SINT-MICHIEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Lindemans en Jochen Honnay
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 8 januari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 16 november 2010 van de delibererende klassenraad van het Vrij Technisch Instituut te Roeselare, waarbij aan Sylvester Declercq een oriënteringsattest C wordt toegekend.

Met hetzelfde verzoekschrift vordert verzoeker ook nog dat de Raad van State onder verbeurte van een dwangsom zou bevelen dat de delibererende klassenraad over hem een nieuwe beslissing neemt, uiterlijk acht dagen na het schorsingsarrest.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 209.997 van 21 december 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 april 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bert Verhaeghe, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jochen Honnay, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2009-2010 leerling in het tweede leerjaar van de derde graad, studierichting Bouwtechnieken TSO, aan het Vrij Technisch Instituut te Roeselare.

Einde juni 2010 behaalt verzoeker een jaartotaal van 57%, met drie onvoldoendes: wiskunde (45%), organisaties (48%) en technologie (45%). Het rapport vermeldt tevens:

“Geïntegreerde proef [hierna ook: GIP]: niet geslaagd
Niettegenstaande de georganiseerde stage en begeleiding is Sylvester niet
geslaagd voor de gip”.

De delibererende klassenraad kent verzoeker een oriënterings-
attest C toe.

3.2. Nadat overleg de directeur er niet toe kan brengen om de deli-
bererende klassenraad opnieuw samen te roepen, wordt beroep aangetekend bij de
beroepscommissie.

3.3. Op 25 augustus 2010 beslist het schoolbestuur op advies van de
beroepscommissie om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

Bij arrest nr. 207.405 van 17 september 2010 beveelt de Raad
van State bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoer-
legging van deze beslissing.

3.4. Met een 24 september 2010 gedateerde brief brengt de directeur
ter kennis dat de delibererende klassenraad zijn beslissing waarbij aan verzoeker
een C-attest wordt toegekend, heeft bevestigd. Deze nieuwe beslissing is op
23 september 2010 genomen.

Bij arrest nr. 208.067 van 12 oktober 2010 beveelt de Raad van
State bij uiterst dringende noodzakelijkheid ook de schorsing van de tenuitvoer-
legging van deze beslissing.

3.5. Na dit schorsingsarrest wordt verzoeker uitgenodigd voor een
nieuwe presentatie en verdediging van zijn GIP aan de jury. Deze vindt plaats op
10 november 2010. De jury stelt een beoordelingsverslag op.

3.6. De delibererende klassenraad komt vervolgens opnieuw samen
op 16 november 2010 en beslist andermaal om aan verzoeker een oriënteringsattest
C toe te kennen.

IV. De schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

V. Beoordeling van de eerste schorsingsvoorwaarde

Uiteenzetting door verzoeker

5.1. In het inleidend verzoekschrift wordt een *enig middel* aangevoerd, afgeleid uit de schending van artikel 5, §§ 5, 6 en 8, van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (hierna: het organisatiebesluit), van de artikelen 56 en 57 van het organisatiebesluit, van de formele- en materiële-motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel.

Verzoeker werkt het middel uit in twee onderdelen.

5.2. In het *eerste middelonderdeel* stelt verzoeker dat “het niet geslaagd zijn voor de [GIP] als beslissingselement om het C-atteest te verantwoorden, [...] niet afdoende gemotiveerd [is] (niet gesteund op in feite en in rechte aanvaardbare motieven) en [...] daarenboven in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoeker refereert aan de nieuwe juryverdediging en het beoordelingsverslag van de jury over die verdediging:

“Een dergelijke nieuwe beoordeling (of zoals *in casu*: overdoen juryverdediging), kan uiteraard echter enkel met enige geloofwaardigheid en objectiviteit georganiseerd worden op het moment dat de delibererende

klassenraad nog geen beslissing heeft genomen met betrekking tot de betrokken leerling.”

De delibererende klassenraad had volgens verzoeker “van meet af aan, bij gelegenheid van de eerste deliberatiebeslissing”, moeten vaststellen dat het dossier niet volledig was door een gebrek aan beoordelingsverslag met betrekking tot de GIP. Een nieuwe beoordeling kan volgens verzoeker niet meer met geloofwaardigheid en objectiviteit plaatsvinden, de jury is thans bevooroordeeld:

“Een dergelijke nieuwe beoordeling van de gip heeft minstens de schijn van de vooringenomenheid tegen en biedt dan ook geen enkele garantie op enige objectieve beoordeling van de leerling.

De nieuwe beoordeling moest van meet af aan (*in tempore non suspecto*) gebeuren, voor eender welke beslissing van de delibererende klassenraad: niet na reeds twee maal een C-attest te hebben uitgereikt, niet na een dubbel schorsingsarrest van de Raad van State.

[...]

Wanneer dan dat beoordelingsverslag aangewend wordt ter motivering voor het niet-geslaagd zijn voor de geïntegreerde proef, noodzakelijk beslissingselement voor de beslissing van de delibererende klassenraad (C-attest), is het duidelijk dat die beslissing d.d. 16 november 2010 van de delibererende klassenraad de toets van het motiveringsbeginsel niet kan doorstaan.

Wanneer het beslissingselement van het niet-geslaagd zijn voor de gip wegvalt (zie motivering beslissing d.d. 16 november 2010: ‘De andere twee jaartekorten enerzijds en de onvoldoende resultaten voor de gip anderzijds verantwoorden samen (...)’), kan de bestreden beslissing d.d. 16 november 2010 geen stand houden.”

Vervolgens zet verzoeker uiteen dat hij bij de nieuwe eindbeoordeling van de GIP, productevaluatie, geen eerlijke kans gekregen heeft en dat de teneur van het voorafgaande e-mailverkeer met de GIP-coördinator uitwijst dat minstens een deel van de jury vooringenomen was. Ook tijdens de verdediging voor de nieuw samengestelde jury kreeg verzoeker nooit de kans om zijn GIP echt toe te lichten en te verdedigen. Hij werd geconfronteerd met een bijzonder negatieve sfeer ten opzichte van zijn persoon en zijn verdediging werd telkens onderbroken en hij is, zonder bewijs daartoe, van fraude beschuldigd. Hij wijst erop dat zijn vader, ondanks een uitdrukkelijke vraag, niet aanwezig mocht zijn als waarnemer bij de verdediging.

De negatieve houding vindt volgens verzoeker ook zijn weerslag in het beoordelingsverslag met betrekking tot de productevaluatie, “waarvan de inhoud door verzoekende partij integraal en formeel betwist wordt”:

“Het beoordelingsverslag is bijzonder eenzijdig negatief voor het werk van verzoekende partij: er staat niet één positief woord over het werk van verzoekende partij. Dit is geen ernstige, zorgvuldige manier van werken.”

Verzoeker stelt vast, en noemt het “niet ernstig”, dat hem naar aanleiding van de nieuwe juryverdediging in vergelijking met zijn vorig cijfer voor de productevaluatie voor bijna alle evaluatieonderdelen een nog lager cijfer wordt toegekend, en een bijkomende onvoldoende voor het onderdeel “presentatie”.

Voor verzoeker blijft het voorts nog steeds volstrekt onduidelijk op basis waarvan, hoe, waar of wanneer hij de verschillende concrete cijfers voor de verschillende onderdelen van de productevaluatie heeft gehaald.

Met betrekking tot de procesevaluatie is er volgens verzoeker “eigenlijk niets nieuws onder de zon”. Tal van stukken die als bijlage worden voorgelegd (bijlagen G1, G3, G4, G7, G8, G9, G10 en G14, net als bijlagen GE4, GE6, GE10-GE13 en GE14-GE21) zijn hem volstrekt onbekend en heeft hij tijdens het schooljaar nooit ontvangen. Uit geen van de toegevoegde kopies van de agenda of de rapporten blijkt volgens verzoeker dat de daarin opgenomen opmerkingen tot een concrete beoordeling of concreet cijfer hebben geleid, die een invloed zouden hebben op het eindresultaat van de GIP. Deze aantekeningen wijzen hoogstens op een aantal tekortkomingen van verzoekers werken, maar er blijkt niet uit of en waarom deze vermeende tekortkomingen er zouden moeten toe leiden verzoeker niet geslaagd te verklaren. Hij herinnert er aan dat integendeel, er zelfs expliciet werd bepaald dat die tussenevaluaties géén invloed hadden op het eindresultaat.

Doordat hij in de loop van het jaar nooit een concrete beoordeling of cijfer kreeg voor tussentijdse evaluaties of beoordelingsonderdelen, was er ook op geen enkel ogenblik een reden of een kans tot bijsturing. Ter gelegenheid van de derde deliberatiebeslissing “komt verwerende partij nu ook aandragen met

volstrekt nieuwe documenten, die echter ook geen verantwoording geven voor de cijfers die verzoekende partij zou behalen voor de procesevaluatie”.

5.3. In het *tweede middelonderdeel* argumenteert verzoeker dat “de twee, verwaarloosbare tekorten op het eindrapport [...] evenmin de bestreden beslissing (toekennen C-attest) van de delibererende klassenraad [kunnen] ondersteunen”.

Hij leest in artikel 57 van het organisatiebesluit “[dat] blote examencijfers (laat staan twee verwaarloosbare tekorten: 48 % en 45 %) op zich geen reden zijn voor een C-attest”. Volgens verzoeker heeft de klassenraad nage laten een globale beoordeling van zijn kunde te maken:

“Door echter te focussen en zich blind te staren op de twee, verwaarloosbare tekorten op het eindrapport van verzoekende partij en dit aan te grijpen als tweede beslissingselement om een C-attest uit te reiken, miskent de delibererende klassenraad van verwerende partij de artikelen 5, § 5 en 57 van het organisatiebesluit.”

Volgens verzoeker wordt helemaal geen rekening gehouden met de volledige resultaten voor alle proeven, toetsen of examens en met zijn algemeen eindresultaat van 57%; eerder integendeel grijpt de klassenraad ook de positieve resultaten aan om het attest te verantwoorden, terwijl deze net in zijn voordeel moeten spelen.

Er moet volgens verzoeker ook rekening worden gehouden met de globale resultaten die hij behaalde tijdens de derde graad van zijn opleiding Bouwtechnieken.

Wanneer dan toch wordt gekeken naar de twee individuele tekorten, blijken deze jaartekorten (48 % voor Organisaties, 45 % voor Technologie) volgens verzoeker het C-attest helemaal niet te kunnen verantwoorden. De resultaten voor deze vakken zijn volgens hem immers helemaal niet eenduidig negatief en de jaartekorten zijn eigenlijk terug te voeren op een zwak paasrapport.

Tenslotte merkt verzoeker ook op dat de delibererende klassenraad op geen enkele manier tegemoet komt aan de kritiek van de Raad van State in het arrest van 12 oktober 2010 met betrekking tot de vakken Organisaties en Technologie.

Wat het vak Organisaties betreft, werpt verzoeker tegen dat wordt verwezen naar de leerplandoelstellingen, waarover de leerlingen echter op geen enkel moment werden geïnformeerd. Het is ook foutief om in de motivering te stellen dat hij voor dit vak systematisch een onvoldoende scoorde. Volgens verzoeker is er ook sprake van een “dubieuze beoordeling van dat vak”, omdat de quoteringsverwevenheid is met de eveneens onbetrouwbare beoordeling van de GIP en omdat de vakleraar vanaf eind februari 2010 afwezig was door ziekte. Hoe, wanneer en door wie de punten voor dat vak Organisaties bepaald werden, is volgens verzoeker dan ook een raadsel.

Ook voor Technologie verwijst verzoeker naar de verwevenheid met de beoordeling van de GIP. Hij merkt voorts op dat hij in het laatste trimester blijkbaar drie tekeningen tekort heeft ingediend (17 in plaats van 20), zodat onmiddellijk 21 punten op 140 (of 15 % van de punten) afgetrokken worden van het resultaat: “Uiteindelijk wordt verzoekende partij gesanctioneerd met negatieve cijfers op basis van een (toegegeven) slordige attitude”. Volgens verzoeker mogen disciplinaire overwegingen niet de studiebeoordeling beïnvloeden.

Beoordeling

6. Volgens de klassenraad verantwoorden de twee jaartekorten, enerzijds, en de onvoldoende voor de GIP, anderzijds, “samen”, de beslissing tot toekenning van een C-attest.

In het eerste middelonderdeel levert verzoeker kritiek op de beoordeling van zijn GIP, in het tweede middelonderdeel richt hij zich tegen de andere cijfers.

7. De Raad van State valt verzoeker niet bij in zijn stelling die het eerste middelonderdeel onderbouwt, dat de klassenraad nog enkel deugdelijk over

zijn studieresultaten zou kunnen oordelen, mits dat gebeurt zónder rekening te houden met enig resultaat voor de GIP.

Zoals verzoeker het zelf aangeeft, en zoals ook reeds in de eerdere schorsingsarresten is overwogen, moet de klassenraad in zijn beoordeling álle gegevens van zijn dossier betrekken. Artikel 5, § 5, van het organisatiebesluit dat verzoeker aanvoert, vermeldt als zulk een gegeven uitdrukkelijk “de resultaten van de geïntegreerde proef”. Artikel 56, § 2, van het organisatiebesluit leert dat het resultaat van de GIP “een belangrijk element [zal] betekenen in de beslissing van de delibererende klassenraad”. In de door verzoeker gevolgde studies Bouwtechnieken neemt die geïntegreerde proef een dermate centrale plaats in, dat de Raad vooralsnog niet ziet hoe wettig een diploma afgeleverd kan worden zónder minstens over een vaststaande beoordeling van de GIP te beschikken. Alleszins lijkt het niet verkeerd als de klassenraad na en op grond van de eerdere schorsingsarresten, die de eerder toegekende quoterings voor de GIP *prima facie* onwettig achtten, rechtsherstel zoekt door verzoeker opnieuw voor een GIP-verdediging uit te nodigen en vervolgens aan de jury een beoordelingsverslag te vragen, om aldus recht te zetten wat eerder verkeerd gelopen leek en alsnog tot een deugdelijke evaluatie te kunnen komen van een wezenlijk onderdeel van de opleiding.

Ook verliest verzoeker uit het oog dat de delibererende klassenraad nu eenmaal autonoom en als enige oordeelt op het vlak van de beslissingen inzake het al dan niet geslaagd zijn en of, met andere woorden, verzoeker het leerjaar met vrucht beëindigd heeft.

Als verzoeker dan argumenteert, dat de jury en de klassenraad na twee eerdere schorsingsarresten in hun nadeel, nog onmogelijk op onbevooroordeelde wijze kunnen beslissen, onzegt hij zichzelf daarmee elk belang om die grief in de schorsingsprocedure aan te voeren. Immers, eensdeels, zou déze klassenraad en zeker déze jury volgens verzoeker niets meer mogen zeggen over zijn GIP en, anderdeels, zou overeenkomstig de regelgeving geen ander orgaan van verwerende partij vermogen over het slagen van verzoeker een uitspraak te doen. Mocht verzoeker het bij het rechte eind hebben, impliceert zulks met andere woorden dat hij minstens voor een ándere jury en zelfs in een andere klas zijn GIP moet overdoen. Aangezien de GIP voor zestig procent betrekking heeft op de procesevaluatie

tijdens het jaar, betekent dit dan weer dat verzoeker zichzelf geen andere uitweg geeft dan zijn jaar over te doen. In een schorsingsprocedure op dit punt zegevieren biedt verzoeker geen soelaas.

8. In dezelfde gedachtegang moet ook de kritiek van verzoeker op de nieuwe beoordeling van de procesevaluatie worden verworpen. In zijn eerdere verzoekschriften verweet verzoeker aan de toenmalige beoordeling van de procesevaluatie dat ze ongemotiveerd was. In de eerdere schorsingsarresten is die kritiek niet, of hoogstens zijdelings en ten overvloede aan bod gekomen en is vooral aandacht gegaan naar de kritiek van verzoeker op de samenstelling van de jury en, vooral, op het ontbreken van een behoorlijk onder woorden gebrachte verantwoording van de evaluatie van het eindproduct (productevaluatie).

Waar een schorsingsarrest mede een uitnodiging is aan het bestuur om de voorlopig onwettig verklaarde beslissing in te trekken en zijn beoordeling te heroverwegen, lijkt het geen onzorgvuldig handelen als de klassenraad alle kritiek van verzoeker -ook die welke in de eerdere procedures onbesproken is gebleven- poogt te ondervangen en hij inzonderheid ook de punten voor de procesevaluatie opnieuw of nader motiveert. Het mag dan ook geen verwondering wekken dat dit resulteert in nieuwe stukken, die verzoeker onmogelijk al eerder dan samen met de thans bestreden beslissing ontvangen kon hebben.

De Raad stelt met betrekking tot de motivering van de procesevaluatie vast dat de bestreden beslissing verwijst naar stukken, uitgaande van de jury of juryleden, die aan verzoeker werden bezorgd als bijlage bij de bestreden beslissing. Hieruit mag worden afgeleid, dat de klassenraad zich die motieven eigen maakt. Zo leert dan het bijgaande beoordelingsverslag van de jury (punt 6), dat deze kennis neemt van de evaluaties die door de GIP-mentor werden opgesteld op 10 januari 2010 en op 26 mei 2010 voor wat de onderdelen “aanpak”, “planning” en “logboek werfopvolging” van de procesevaluatie betreft. Die evaluaties zijn verzoeker bekend als stukken “ge6” en “ge13” van het dossier en werden hem ook bezorgd samen met de bestreden beslissing. Het zijn uitgeschreven, onder woorden gebrachte commentaren. De GIP-mentor heeft die bij de jury toegelicht en deze laatste notuleert dat zij zich de motivering en de quotering van elk van deze onderdelen eigen maakt. Eveneens maakt de jury zich

de evaluatie van de GIP-map eigen. Dit refereert dan weer aan het verzoeker bekende stuk “ge15”, een bijzonder gedetailleerde en gemotiveerde verantwoording overheen vier bladzijden van de score voor het onderdeel “map GIP (mentor)”.

Vastgesteld zij dat verzoeker met geen woord concreet ingaat op deze uitvoerige motivering van de hem toegekende punten.

9. Verzoeker spreekt zichzelf tegen door als kritiek te doen gelden dat hij tijdens het schooljaar nooit een “concreet cijfer” heeft gekregen, en vervolgens eraan te herinneren dat hem tijdens het schooljaar cijfers voor tussenevaluaties zijn gegeven die weliswaar niet determinerend zijn. Die laatste vaststelling overigens, neemt niet weg dat ze wel “sturend” genoemd zijn in hetzelfde document, en dus alleszins een onderdeel vormen van het leerlingendossier van verzoeker.

Meer in het algemeen, keert doorheen het betoog van verzoeker terug -zoals in zijn eerdere verzoekschriften- dat hij de school verwijt tijdens het schooljaar onvoldoende begeleiding, minstens onvoldoende informatie te hebben gegeven.

Deze grief kan niet tot de gevraagde schorsing leiden. Zoals de Raad van State reeds in het arrest nr. 208.067 heeft opgemerkt, is immers één zaak of een leerling bewezen heeft de van hem verlangde kennis en kunde te bezitten, een andere, als hij die kennis en kunde niét blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Verzoekers bezwaren over gebrekkige begeleiding of communicatie tijdens het schooljaar kunnen mogelijk betekenen dat de school mede schuld heeft aan zijn tekorten, er valt evenwel op het eerste gezicht niet in te zien hoe ze van verzoeker thans een geslaagde vermogen te maken. Deze grief toont immers niet aan dat eventuele tekorten ten onrechte als ongunstig werden beschouwd.

10. Verzoeker heeft ingevolge zijn eerdere schorsingsarresten verkregen dat zijn beoordeling wat de productevaluatie betreft, moest worden overgedaan door een wettig samengestelde jury, die een uitgeschreven beoordelingsverslag moest produceren.

Dat vervolgens verzoeker voor die productevaluatie niet exact dezelfde punten krijgt, mag geen verwondering wekken. Mocht verzoeker daarvan uitgaan, ware zijn verzoekschrift nutteloos. Verzoeker had op betere punten gehoopt, maar hij mocht daar niet op vertrouwen. Bovendien is ditmaal de verdediging beoordeeld die hij op 10 november 2010 heeft gegeven; dat parate kennis of de wijze van presenteren afwijkt van een eerdere verdediging hoeft niet bij voorbaat uitgesloten te worden. Dat verzoeker uiteindelijk anderhalf procent lager scoort dan bij de vorige evaluatie is dan weer niet zo een dermate opmerkelijk verschil, dat slechts zorgvuldig tot zo een cijfer kan worden gekomen als ook wordt uiteengezet waarom sommige onderdelen, in vergelijking met de ingetrokken beslissing, thans lager scoren.

11. Verzoeker oppert dat de jury vooringenomen was en merkt wel op het beoordelingsverslag “integraal en formeel” te betwisten, maar komt niet verder in concrete kritiek op het verslag. Dit verslag is nochtans zeer omstandig -18 bladzijden- met ook technische uitleg over de plannen en de foto’s, voorts duidelijk opgesplitst per te evalueren onderdeel. De Raad van State kan op het eerste gezicht ook niet spontaan met verzoeker meegaan, noch naar vorm noch naar inhoud, dat het verslag zonder meer de vooringenomenheid van de jury zou aantonen. Integendeel zij vastgesteld dat het verslag punctueel aanstipt waarin verzoeker tekort schiet, en valt het op dat verzoeker na de “formele” betwisting van dit verslag aan te kondigen, vervolgens nalaat om welkdanige bevinding van de jury ook concreet tegen te spreken of te weerleggen.

12. Meermaals stelt de jury in het verslag vast dat bepaalde tekeningen zonder meer overgenomen zijn van de architect en niet het eigen werk zijn van verzoeker. Volgens het verslag wordt dit tijdens de verdediging telkens door verzoeker toegegeven. Verzoeker, die dit stuk niet van valsheid beschuldigt en evenmin een poging onderneemt om thans voor de Raad deze verwijten concreet te weerleggen, kan moeilijk gevolgd worden als hij, zonder meer, beweert dat de jury hem valselijk van fraude beschuldigt.

13. Uit wat voorafgaat volgt dat verzoeker noch de quoterings van de procesevaluatie, noch de quoterings van de productevaluatie aan het wankelen brengt.

14. Het eerste middelonderdeel is niet ernstig.

15. Aangezien verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat de beoordeling van de GIP ondeugdelijk is, is de kritiek in het tweede middelonderdeel niet ontvankelijk in zoverre ze van de premisse uitgaat dat énkél de twee tekorten voor Organisatie en Technologie nog het C-attest schragen. Integendeel vormen die tekorten en de resultaten voor de GIP “samen” de de klassenraad moverende redenen om aan verzoeker een C-attest uit te reiken.

Artikel 57 van het organisatiebesluit, gelezen in samenhang met artikel 56 waarnaar het verwijst, staat er *prima facie* niet aan in de weg dat een klassenraad een C-attest uitreikt aan een leerling die niet voldaan heeft voor de geïntegreerde proef en bijkomend twee jaartekorten heeft. Het komt de Raad van State ook voor dat de klassenraad niet ter voldoening aan artikel 5, §§ 5 en 8, van het organisatiebesluit slechts zijn beslissing deugdelijk onderbouwt op voorwaarde dat hij ál de resultaten van de leerling voor de vakken waarin hij voldoet in de beslissing uitdrukkelijk opsomt. De punten zijn aan de leerling overigens bekend via zijn rapport.

Zijn de overige jaarresultaten geen tekorten, naar waarheid stelt de klassenraad niettemin vast dat een aantal ervan overwegend zwak te noemen is. Een blik op de rapporten leert de Raad dat de kwalificatie van verzoekers tekorten als “nagenoeg systematisch” de waarheid geen geweld aandoet, zelfs al zal hij tussendoor wel eens meer dan vijftig procent behaald hebben op een toets of rapport. Die vaststelling is op het eerste gezicht ook niet te begrijpen als een bijkomend motief voor het C-attest -laat staan een determinerend motief- maar wel als een overweging waarmee de klassenraad effectief laat verstaan dat hij ook naar de andere resultaten heeft gekeken, en er niet dadelijk een reden in zag om verzoeker toch te laten slagen. Impliciet maar zeker blijkt immers dat die resultaten voor de klassenraad niet opwegen tegen de negatieve cijfers. Het valt dan aan de leerling toe om aan te geven welke positieve resultaten onterecht te weinig gewicht hebben gekregen en waarom dit de balans in zijn voordeel had moeten laten uitslaan. Verzoeker komt daar niet toe.

16. Verzoeker toont niet aan waarom de klassenraad bij de beoordeling van de vraag of hij zijn leerjaar met vrucht heeft beëindigd, ook rekening zou moeten houden met resultaten uit eerdere studie jaren.

17. Verzoeker merkt op dat het arrest nr. 208.067 vragen formuleerde bij de motivering van de -toen nog drie- onvoldoendes.

Die kritiek heeft de klassenraad ertoe gebracht alvast met de onvoldoende voor wiskunde geen rekening meer te houden.

Voor de vakken Organisatie en Technologie werd verzoeker in die stand van de procedure bijgevallen “waar hij betoogt dat deze vakken nauw verbonden en verweven lijken met de (beoordeling van de) GIP”, zodat “vooral nog” ernstige twijfel rees of die cijfers onbetwistbaar zijn. Diezelfde nauwe verbondenheid kan thans in de huidige stand van de procedure echter niet meer voor twijfel zorgen, aangezien de beoordeling van de GIP overeind is gebleven en de implicatie dat die beoordeling ook een schaduw werpt op de twee bedoelde vakken dus niet meer voor waar kan worden aangezien.

18. In zijn beoordeling en motivering voor het cijfer dat verzoeker krijgt voor het vak Organisatie argumenteert de klassenraad in de bestreden beslissing dat verzoeker kennis moest verwerven over “bestekken en meetstaten”, “kostprijs en aanbiedingsprijs” en “planning en organisatie”. De klassenraad stelt, vervolgens:

“Sylvester heeft gedurende het volledige schooljaar nagenoeg systematisch een onvoldoende behaald voor dit vak, en heeft ook voor wat betreft het eindtotaal een onvoldoende behaald. Daaruit blijkt dat hij zich deze leerinhouden onvoldoende heeft eigen gemaakt.

Voor de voorbereiding van de praktijkopdrachten moesten de meetstaten en de kostprijsberekening van iedere opdracht gemaakt worden. Ook hier bleef Sylvester telkenmale in gebreke en diende niets in.”

Een voorafgaande overhandiging van de leerplannen lijkt geen voorwaarde voor de klassenraad om een beslissing te kunnen nemen. Verzoeker beweert alleszins niet dat de klassenraad het leerplan miskent, noch dat het on-

derricht dat hij gedurende het schooljaar genoot geen betrekking had op de bedoelde lesonderdelen. Terecht merkt verwerende partij op, zo lijkt, dat het verzoeker niet zal zijn ontgaan dat na de ziekte van de leerkracht een interim de lessen heeft overgenomen en punten heeft gegeven.

De kritiek van verzoeker is niet van aard om het hem gegeven cijfer voor Organisaties ernstig aan het wankelen te brengen.

19. Omtrent het vak Technologie valt in de bestreden beslissing te lezen wat volgt:

“Ook het vak ‘technologie’ is van cruciaal belang voor leerlingen in deze T.S.O-richting.

Technologie omhelst onder meer

- trappen en liften
 - renovatietechnologie
 - daken, zowel platte als hellende
 - afwerkingstechnieken (betegelen, cementeren, vloeren en dekvloeren, isoleren)
 - details zoals schoorsteendoorvoeringen en het plaatsen van loodslabben.
- Opnieuw kan worden opgemerkt dat een leerling in de richting bouwtechnieken tot meer in staat moet zijn dan louter uitvoeren. Hij moet in staat zijn om het concept van constructies te begrijpen en om de uitvoering daarvan voor te bereiden (zie o.m. art. 2.2.3 leerplan). Het technische vak ‘technologie’ past in dat kader. Sylvester heeft ook voor dit vak gedurende het volledige schooljaar nagenoeg systematisch een onvoldoende behaald, en heeft ook voor wat betreft het eindtotaal een onvoldoende behaald. Ook de leerplandoelstellingen voor het vak ‘technologie’ werden derhalve niet voldoende bereikt.”

Verzoeker levert op dit motief geen kritiek, tenzij wat het niet inleveren van drie tekeningen betreft. Verzoeker moest twintig opdrachten uitvoeren en heeft drie ervan niet ingeleverd. Dat hij met betrekking tot die opdrachten dan een nulscore krijgt, lijkt geen verband te houden met een tuchtmaatregel maar een beoordeling van het bewijs dat verzoeker heeft geleverd met betrekking tot die bedoelde opdrachten en de kennis of kunde die ze beoogden te toetsen.

20. Ook met betrekking tot het vak Technologie is de grief niet ernstig en, gelet op wat voorafgaat, weerlegt verzoeker dan ook niet de volgende conclusie van de delibererende klassenraad:

“Uit de tekorten voor de technische vakken organisatie en technologie blijkt dat Sylvester in dit stadium niet heeft aangetoond dat hij de noodzakelijke competenties heeft verworven die van een leerling die afstudeert in de richting T.S.O bouwtechnieken mogen worden verwacht.”

21. Ook van het tweede middelonderdeel heeft verzoeker de ernst niet aangetoond.

22. Het enig middel is in geen van zijn onderdelen ernstig. Er is bijgevolg niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

VI. Dwangsom

23. Aangezien de vordering tot schorsing niet wordt ingewilligd, moet ook het verzoek tot het opleggen van een dwangsom worden verworpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vorderingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 19 mei 2011,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Geert Van Haegendoren